

TRIBUNA OBERTA

Una ocasió històrica que s'esvaeix

Diguem-ho clar: la política turística del Govern és un desastre. La querrel·la de la Fiscalia pels contractes dubtosos al cap de campanya de MÉS i el sumari del cas Cursach llancen més ombres de dubte sobre la gestió a la Conselleria i mostren algunes línies bàsiques de l'actual política turística. "No te preocupes, no serà retroactivo, eh...", diu Carbonell a un dels capos de la trama sobre la regularització d'instal·lacions il·legals del Megapark.

És el darrer episodi d'una sèrie de polítiques inquietants, perquè, si pegam una ullada cap enrere, veim que

els dos primers anys de la legislatura han estat per oblidar. Per començar, negarem el que ja és la principal preocupació de la gent: la massificació. Tot i haver-hi centenars de dades, estudis, indicadors i articles que ho recollien cada dia, tractaren la gent de manera infantil, repetint el mantra que era una "sensació subjectiva", com si haguéssim perdut la capacitat de raonar sobre el que vivim. Mentre la massificació ofegava –i ofega– les Illes, Turisme es treu de la màniga una campanya absurda i inoportuna: 'Benvingut turisme sostenible'. No només no prengueren cap mesura per contenir el creixement, és que intentaren maquillar

una realitat que aborriona. L'Índex de Pressió Humana registrat pel mateix Govern mostra que de gener a juliol del 2017 a les Illes Balears hi ha hagut 24.866 persones més al dia que al mateix període del 2016. Com si ens hagués sortit un municipi més gran que Alcúdia d'un any per l'altre.

El rebuig de la població local a la massificació no aconseguí que prenguessin mesures contra la massificació, tot just iniciatives estrambòtiques com la gala del turisme, on s'arribà al punt de premiar el Robinson Club amb el guardó Mejor inici-

ativa de turismo sostenible. Un hotel que havia construït il·legalment 209 places i que el Tribunal Superior ordenà demolir. La recuperació de l'ecotaxa podria haver estat una fita important, però Turisme va renunciar que fos una taxa nítidament verda. La recaptació, de fet, s'està dedicant a tancar forats del pressupost general, a fer promo turística, a enrajolar carrers o fomentar la caça... Activitats que res tenen a veure amb l'esperit original de la taxa.

Fa pocs mesos Terraferida publicà dades que la Conselleria amagava a l'opinió pública, que mostraven que dins aquesta legislatura ja han tramitat 60.000 noves places turís-

tiques només a Mallorca, un rècord a la història turística de les Illes. Aquestes places s'han tramitat a tota màquina, posant personal i recursos extra per regularitzar-les abans que entrés en vigor la reforma de la Llei turística. Una desena d'organitzacions, inclòs el Consell d'Eivissa, havíem demanat una moratòria, però sols escolten als qui tenen places il·legals, no als qui les pateixen.

L'aprovació de la llei podria haver estat un nou punt d'inflexió a pesar de tot, però finalment permetrà que es pugui fer lloguer turístic als pisos,

la darrera tipologia d'habitatges on no estava permès. La llei amaga un darrer regal enverinat introduït a darrera hora aprofitant el renou: la Disposició Addicional 4. Atenció a aquesta disposició, permet a hotels i a tot tipus d'establiments turístics botar-se les lleis urbanístiques dels consells i els ajuntaments per ampliar instal·lacions, un nou regal als dels papers de Panamà. A la política de regularització massiva d'activitats il·legals, negligència en la inspecció, favors i contractes al límit, ara hi hem de sumar la relació dubtosa de la directora general de Turisme amb una "organització criminal". El sumari del cas Cursach diu

que Carbonell va actuar amb "extraordinària celeritat" i que s'hauria "doblegat dòcilment" al que li dictaven. El Govern, en canvi, va estar més de 4 mesos a rebre els representants de la plataforma #SenseLímitsNoHiHaFutur, que proposaven 50 mesures per unes illes més verdes i justes. En tot cas no les volen aplicar, com ens digueren en persona.

I aquest és el patró de gestió de Turisme: s'anuncien mesures restrictives d'ordenació turística i es genera un efecte crida. Mentrestant, es regularitzen en massa activitats il·legals. Inspecció no actua, no s'apliquen les sancions corresponents, s'afavoreixen certs grups i interessos i

s'ignoren les propostes socials en defensa del territori i l'habitatge. En conseqüència, les mesures anunciades no tenen cap efecte significatiu. I, mentrestant, cap autocrítica, cap dimissió i per descomptat cap mesura de contenció del creixement turístic i urbanístic. Potser no tenim raó, però al nostre entendre no només s'està desaprovechant una ocasió històrica per revertir un model cada dia més injust, és que Turisme actua com a gestoria de certs lobbys turístics: "No pases pena, eh". Idò sí, nosaltres en passam, de pena.

TERRAFERIDA

CORRENTIA

Piqué

GUILLEM FRONTERA

ESCRIPTOR

Té un cert interès això que en diuen 'cas Piqué', que en realitat no és més que una excrescència del 'cas Espanya'. Tot va començar amb una sortida de to del jove futbolista català, que s'ha d'emmarcar a l'àmbit de les rivalitats de futbolers i futbolistes del FC Barcelona i del Reial Madrid. Però una part significativa de les aficions d'arreu d'Espanya ja s'ho varen prendre com una ofensa més general. No hauria passat si l'ofensor hagués estat valencià, andalús o basc. L'anticatalanisme espanyol no té comparació amb cap altre conjunt d'odis, fòbies o malfiances.

Després, les manifestacions de catalanitat de Gerard Piqué han calat foc als sentiments més miserables que arrelen a la geografia espanyola, fins al punt de boicotejar la presència del futbolista català a la selecció espanyola. El fanatisme que es manifesta contra ell és especialment idiota i enfollit, perquè s'expressa en moments en què podria perjudicar allò que més s'estimen els afectats, la Roja. Aquí no està de més recordar Carlo Maria Cipolla, que a la seva obra *Les lleis fonamentals de l'estúpidesa humana*, inclosa en el genial volum *Allegro ma non troppo*, ja ens avisa: "Una persona és estúpida si provoca un gran mal a una altra persona o grup de persones sense obtenir, alhora, un profit o obtenint-ne, fins i tot, un perjudici" (lleï tercera). I conclou: "L'estúpid és més perillós que el malvat".

No obstant el clamor amb què es manifesta contra Piqué aquesta estúpidesa més perillosa que la maldat, haureu observat que els mitjans de comunicació, sobretot els que tenen seu central a Madrid, s'entesten a ignorar el fet o a minimitzar-lo. Juan Carlos Rivero, a la retransmissió del partit de la Roja contra la selecció albanesa, o callava o convertia unes esbroncades vergonyoses en divisió d'opinions, sense dir que l'afició està dividida d'un 90% i 10%. La majoria dels comentaristes les situen en el terreny de l'anècdota i fins i tot ho tracten com si fos un joc d'atzar: com anirà avui l'alulea? Ben alerta a mencionar el problema que subjeu en aquests aldarulls. No us recorda res? Ho dic perquè talment ho havia duit fins fa poc el govern espanyol: el problema era cosa anecdòtica de quatre eixelebrats.

Però els signes hi són perquè els interpretem, vet-ho aquí.

A més, a la nostra web...

ESTHER VERA
Decàleg per a dies difícils

GABI MARTÍNEZ
Música de cassoles

ANTONI CASTELLS
El moment Catalunya